

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací**, nyní pod názvem **Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu**, se sídlem Bouzov 8, adresa pro doručování: Tylova 1, Olomouc, zastoupené Mgr. Pavlem Bařkem, advokátem, se sídlem Sokolovská 394/17, Praha 8, proti žalovanému: **Český statistický úřad**, se sídlem Na Padesátém 81, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2007, č. j. 6 Ca 139/2006 - 30,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu Mgr. Pavlu Bařkovi, **se přiznává** odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 952 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2007, č. j. 6 Ca 139/2006 - 30, bylo žalobkyni přiznáno osvobození od soudních poplatků, byla zamítnuta žaloba proti nečinnosti žalovaného a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo. V odůvodnění rozsudku o zamítnutí žaloby městský soud po citaci ustanovení § 2 písm. l), § 20, § 22 odst. 1 písm. g), § 22 odst. 5 a § 24 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, uvedl, že z výše uvedených zákonných ustanovení lze jednoznačně dovodit, že přidělení identifikačního čísla i změny evidovaných údajů registrované Českým statistickým úřadem, jsou pouze záznamy evidenčního charakteru, které nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu správního řádu. Nejedná se v daném případě ani o rozhodnutí konstitutivní, jímž by správní orgán zakládal, měnil nebo rušil práva, právem chráněné zájmy a povinnosti účastníků řízení ani o rozhodnutí deklaratorní, jímž by správní orgán autoritativně potvrdil existenci konkrétní skutečnosti, práva, právem chráněných zájmů nebo povinností. Nejedná se ani o rozhodnutí

procesní povahy ani o individuální správní rozhodnutí, které by představovalo aplikaci hmotněprávních norem správního práva správními orgány. Správním rozhodnutím je takové rozhodnutí, které je bezprostředně zaměřeno na vyvolávání právních účinků, spočívajících ve vzniku, změně nebo zániku anebo v autoritativním potvrzení určitých vztahů v rámci správního práva. Žalobou proti nečinnosti podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se může ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Citované ustanovení předpokládá nečinnost správního orgánu pouze ve vztahu k věcnému rozhodnutí. Předpokladem žaloby na nečinnost však je, že správní orgán má povinnost rozhodnutí či osvědčení vydat. Podle názoru městského soudu se žalobou proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s. ř. s. nelze domáhat rozhodnutí o odvolání o neprovedení změny názvu žalobkyně v registru ekonomických subjektů, poněvadž provedení záznamu je pouze součástí evidenčního systému a nemá vliv na vznik, změnu nebo zánik práv. Tento zápis se neprovádí ve správním řízení, nerozhoduje se o něm, provedení záznamu není ani osvědčením, jde pouze o evidenci právních skutečností. Žádost o provedení změny názvu v registru není návrhem zahajujícím řízení, které by bylo třeba ukončit meritorním či procesním rozhodnutím. Neprovede-li Český statistický úřad tuto změnu, nejedná se o nečinnost, jejíž odstranění se lze domáhat žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s. Český statistický úřad nemá v daném případě žádnou právní povinnost vydat věcné rozhodnutí o odvolání žalobkyně. S ohledem na uvedené skutečnosti městský soud žalobu podle § 81 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.

Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Stěžovatelka je toho názoru, že na postup spojený se změnou evidovaných údajů podle zákona č. 89/1990 Sb. se v době podání opravného prostředku proti „rozhodnutí“ žalovaného (opravný prostředek podaný dne 15. 3. 2006) měla použít ustanovení správního řádu, neboť ke změně rozhodujícího ustanovení § 24 uvedeného zákona, jež v současném znění vylučuje použití norem upravujících správní řízení i na změnu evidovaných údajů, došlo až na základě zákona č. 230/2006 Sb., jež nabyl účinnosti dne 1. 6. 2006. Do 31. 5. 2006 bylo účinným zněním ustanovení § 24 zákona č. 89/1990 Sb. vyloučeno použití obecných předpisů správním řízením pouze na přidělování identifikačního čísla a identifikačního kódu dle tohoto zákona, tedy nikoliv na změnu v evidovaných údajích. Městský soud při svém rozhodování vycházel z jiného časového znění zákona o státní statistické službě, který nabyl účinnosti až dne 1. 6. 2006, a tím založil výše uvedené vady rozsudku. Bez ohledu na výše uvedené se stěžovatelkou nebylo již od okamžiku podání návrhu na zahájení řízení dne 16. 2. 2006 nakládáno jako s účastníkem řízení přinejmenším podle § 28 správního řádu, přesto že její podání mělo náležitosti na podání správním řádem kladené. V zásadě lze hovořit o rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení správního řádu ze strany žalovaného i v případě jeho Odpovědi na dopis ze dne 16. 2. 2006 pod zn. 30/2006, č. j. 186/2006 - 2475, ze dne 6. 3. 2006 „jen v nadsázce“, neboť postrádá téměř veškeré náležitosti rozhodnutí podle tohoto právního předpisu. Tím žalovaný porušil své povinnosti vyplývající z ustanovení § 2 až § 8 správního řádu, kde je mimo jiné stanoveno, že veřejná správa je službou veřejnosti, správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytuje dotčené osobě přiměřené poučení, vyřizuje věci bez zbytečného odkladu, podklady dotčené osoby vyžaduje jen, stanoví-li to právní předpis. Stěžovatelka je tedy toho názoru, že žalovaný byl povinen vydat rozhodnutí, ať již pozitivní nebo negativní, resp. provést změny v registru ekonomických subjektů, neboť se stěžovatelka a žalovaný nesporně pohybovali v rámci režimu správního řádu, a tudíž byl vázán mimo jiné povinnostmi dle § 71 správního řádu, tj. povinností rozhodnout bez zbytečného odkladu. Z vyložených důvodů stěžovatelka navrhl, aby rozsudek městského soudu byl zrušen a věc tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení. Kasační stížností přitom byly napadeny pouze výroky II

a III rozsudku městského soudu, napaden nebyl výrok o přiznání osvobození od soudních poplatků žalobkyni.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl odmítnutí kasační stížnosti z důvodu nesplnění jedné z podmínek řízení spočívající v požadavku na vymezení přesného určení žalovaného podle § 37 s. ř. s. Namítá, že stěžovatelka ve své kasační stížnosti nevymezila osobu žalovaného, čímž nesplnila procesní podmínku uvedeného ustanovení, tedy podmínku pasivní legitimace žalovaného. Český statistický úřad v právních vztazích vystupuje v souladu s právní úpravou a ustálenou judikaturou vždy jako Česká republika - Český statistický úřad. Dále žalovaný namítá nedodržení procesní podmínky dané § 102 odst. 2 s. ř. s. tedy lhůty pro podání kasační stížnosti. Z tohoto důvodu navrhuje, aby kasační stížnost byla ve smyslu § 46 odst. 1 s. ř. s. odmítnuta. Žalovaný pak případně navrhuje kasační stížnost zamítnout z důvodu § 24 zákona č. 89/1995 Sb., jež stanoví nepřipustnost použití správního řádu, potažmo předpisů o správním řízení ve znění předchozí právní úpravy. Vůči kasační stížnosti v plném rozsahu zaujímá názor jako v předcházejícím řízení a trvá na správném právním hodnocení jak ho popsal městský soud ve svém rozsudku. Žalovaný má tedy za to, že stěžovatelka podala stížnost neodůvodněně bez právních a věcných podkladů a z těchto důvodů navrhuje, aby Nejvyšší správní soud stížnost odmítl, případně ji z uvedených důvodů zamítl.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Pokud žalovaný s odkazem na § 37 s. ř. s. namítá nepřesné vymezení žalovaného, lze uvést, že uvedené ustanovení se týká úkonů účastníků a osob zúčastněných na řízení. Kdo je účastníkem řízení stanoví § 69 s. ř. s., podle něhož žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Podle ustálené soudní judikatury ve správním soudnictví není třeba žalovaný správní orgán označovat jako Česká republika - s uvedením příslušného označení správního orgánu, nýbrž stačí uvést pouze samotné označení správního orgánu, tj. v daném případě byl žalovaný správní orgán správně označen jako Český statistický úřad. Z obsahu soudního spisu dále vyplývá, že rozsudek městského soudu byl stěžovatelce doručen dne 20. 9. 2007, kasační stížnost pak byla podána dne 21. 9. 2007 a téhož dne doručena elektronické podatelně Městského soudu v Praze, takže byla podána včas v rámci dvou týdnů pro její podání. Stěžovatelka s podáním kasační stížnosti požádala o ustanovení advokáta k zastupování pro řízení o kasační stížnosti, přičemž její žádosti bylo vyhověno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2007, č. j. 6 Ca 139/2006 - 40. Ustanovený advokát potom doplnil kasační stížnost podáním došlým městskému soudu dne 18. 12. 2007. Z toho samozřejmě nelze vyvozovat opožděnost podání kasační stížnosti.

Se stěžovatelkou lze sice souhlasit potud, že městský soud v odůvodnění svého rozsudku vycházel ze znění § 24 zákona č. 89/1990 Sb., jež nabylo účinnosti až dne 1. 6. 2006 na základě zákona č. 230/2006 Sb., své rozhodnutí o zamítnutí žaloby však neodůvodnil tímto novelizovaným zněním zákona. Městský soud správně vyšel z toho, že změny evidovaných údajů registrované Českým statistickým úřadem jsou pouze záznamy evidenčního charakteru, které nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu správního řádu. Protože provedení záznamu je pouze součástí evidenčního systému a nemá vliv na vznik, změnu nebo zánik práv, městský soud správně vyšel z toho, že žalobou proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s. ř. s. nelze se domáhat rozhodnutí o odvolání o neprovedení změny názvu stěžovatelky v registru

ekonomických subjektů. Tento zápis se neprovádí ve správním řízení. Nerozhoduje se o něm, provedení záznamu není ani osvědčením, jde pouze o evidenci právních skutečností. S posouzením věci městským soudem se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje a pro stručnost odkazuje na vyčerpávající a výstižné odůvodnění rozsudku městského soudu. Lze pouze dodat, že v případě, pokud by správní orgán bezdůvodně odmítl provést změnu evidovaných údajů registrovaných Českým statistickým úřadem, byla by na místě spíše žaloba o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s., než žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Konečně lze uvést, že stěžovatelka pod svým původním označením, jehož změny názvu se u žalovaného domáhala, již neexistuje, protože v současné době došlo k jejímu zániku a ke sloučení s Odborovou organizací pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu, takže z tohoto důvodu registrace požadované změny původního názvu již nepřipadá v úvahu.

Nejvyšší správní soud tudíž neshledal nezákonnost rozsudku městského soudu spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.) ani nepřekoumatelnost rozsudku městského soudu (§ 103 odst. 1 písm. d/ s. ř. s.). Kasační stížnost byla proto jako nedůvodná zamítnuta ve smyslu § 110 odst. 1 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatelka, která nebyla v řízení úspěšná, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu